ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΤΟΥ Ο.Γ.Α.

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟΝ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ

Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΖΗΜΙΩΝ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω περικοπὰς τῆς ἐκδοθείσης 19ης/2—8—63 ἐγκυκλίου τοῦ Ο.Γ.Α. ἥτις ἔχει ὡς θέμα: 'Οδηγίαι συντάξεως φύλλων ἐκτιμήσεως ζημιῶν εἰς Κορινθιακὴν σταφίδα.

Α.' Τὸ νομικὸν καθεστὼς τῆς ἀσφαλίσεως

1. 'Ως γνωστὸν ἡ κορινθιακὴ σταφὶς ἐτέλει ὑπὸ καθεστὼς αὐτομάτου καὶ ἀναγκαστικῆς ἀσφαλίσεως δυνάμει τοῦ Ν. Δ. 696/1948, ὡς συνεπληρώθη καὶ ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως. Εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τούτου εἶχε συσταθῆ εἰδικὸς λογαριασμὸς παρὰ τῷ Α.Σ.Ο., χρηματοδοτούμενος δι' εἰσφορᾶς τῶν ἀγροτῶν ἴσης κατὰ τὸ ἔτος 1960—61 πρὸς 2 % ἐπὶ τῆς τιμῆς ἀσφαλείας σταφίδος.

2. 'Από τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 4169/1961 «περὶ Γεωργικῶν Κοινωνικῶν 'Ασφαλίσεων», οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ ἐξηκολούθησαν νὰ ἔχουν τὴν αὐτὴν ἀσφαλιστικὴν προστασίαν διὰ τὰ ἔτη 60—61, 61—62 καὶ 62—63, μολονότι ἀπηλλάγησαν ἀπὸ τέλους Αὐγούστου 1960 τῆς ὑπὲρ Α.Σ.Ο. ἀσφαλιστικῆς εἰσφορᾶς.

3. 'Ο Ο.Γ.Α. ἠθέλησεν ὅπως συνεχισθῇ καὶ μετὰ τὴν 1ην 'Ιανουαρίου 1963 τὸ προϊσχῦσαν ὡς πρὸς τὴν Κορινθιακὴν σταφίδα ἀσφαλιστικὸν καθεστὼς καὶ μάλιστα βελτιωμένον διὰ τοὺς παραγωγούς.

4. Οὕτω, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ «Κανονισμοῦ 'Ασφαλίσεως Γεωργικῆς Παραγωγῆς κατὰ χαλάζης καὶ παγετοῦ» καθωρίσθη ὅτι, «προκειμένου περὶ Κορινθιακῆς σταφίδος διά τε τοὺς ἀσφαλιζομένους κινδύνους καὶ τὴν ἀσφαλιστικὴν κάλυψιν τούτων ἰσχύουν αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ν. 4169/1961 κείμεναι διατάξεις».

5. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως ταύτης θεσπίζεται ὑποχρέωσις τοῦ Ο.Γ.Α. ὅπως, καὶ μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν σταφιδοπαραγωγῶν τῆς εἰσφορᾶς τοῦ 2 %, ἐφαρμόσῃ τὸ ἰσχῦσαν καθεστὼς ἀσφαλίσεως ὑπὸ τοῦ Α.Σ.Ο., δυνάμενος νὰ βελτιώσῃ τοῦτο ἐνδεχομέτως ὡς πρὸς τὴν τιμὴν μονάδος ἀποζημιώσεως.

6. Κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἀνωτέρω καθίσταται ἀναγκαία ἡ παροχὴ εἰδικῶν ἑρμηνευτικῶν ὁδηγιῶν τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Κανονισμοῦ ἀφορωσῶν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ.

Β'. 'Οδηγίαι συντάξεως τῶν φύλλων ἐκτιμήσεως

7. Προκειμένου περὶ τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος διὰ πράξεως τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπ' ἀριθ. 170/1949, κυρωθείσης δυνάμει τοῦ Α. Ν. 1496/1950, καθωρίσθη ὅτι τὸ ποσὸν τῆς κατὰ στρέμμα ἀποδόσεως τῆς σταφίδος δὲν δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ ὑψηλότερον τῶν διακοσίων (200) τὸ πολὺ χιλιογράμμων ἐνιαίως δι' ὅλας τὰς σταφιδικὰς περιφερείας. Τὸ ποσὸν τοῦτο παραγωγῆς ἀντιστοιχεῖ εἰς τὴν μέσην στρεμματικὴν των ἀπόδοσιν Κορινθιακῆς σταφίδος. Ἡ διάταξις αὕτη δεσμεύει τὸν Ο.Γ.Α. Συνεπῶς οἱ ἐκτιμηταὶ θὰ ἀναγράφουν παραγωγὴν διακόσια (200) κιλὰ κατὰ στρέμμα ἐὰν ἐκτιμοῦν ὅτι αὕτη κυμαίνεται περὶ τὰ διακόσια (200) κιλὰ καὶ ἄνω. Ἐὰν ἡ παραγωγὴ ἐκτιμᾶται χαμηλοτέρα τῶν (200) κιλῶν θὰ ἀναγράφουν τὸ μικρότερον τοῦτο ποσὸν ἀποδόσεως ὡς λ. χ. 170 κιλὰ κ.λ.π.

8. 'Ο ἐκτιμητὴς κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ζημίας ἐκ παγετοῦ καὶ χαλάζης θὰ ὑπολογίζῃ τὸ ποσοστὸν ζημίας ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ ὕψους τῆς προσδοκωμένης ὑπὸ τὴν συνήθη πορείαν τῶν πραγμάτων παραγωγῆς καὶ τοῦτο (τὸ ποσοστὸν) θὰ ἀναγράφῃ εἰς τὸ φύλλον ἐκτιμήσεως. Κατ' οὐσίαν δηλαδὴ ὁ ἐκτιμητὴς θὰ ἀσχολῆται μόνον μὲ τὸν ἐπακριβῆ καθορισμὸν τῆς ἐκτάσεως τοῦ κτήματος καὶ τοῦ ποσοστοῦ τῆς ζημίας. Καὶ μόνον ἐὰν ἡ